

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 166/2013-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Bc. Ing. P. Ď., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 261/2012 a jeho uznesením z 31. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Bc. Ing. P. Ď. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2013 doručená sťažnosť Bc. Ing. P. Ď., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom sp. zn. 9 Co 261/2012 a jeho uznesením z 31. októbra 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ namieta porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave z 31. 10. 2012, sp. zn. 9 Co 261/2012-71, ako aj konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu. ...

Dňa 4. 12. 2012 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. 10. 2012, sp. zn. 9 Co 261/2012, ktorým bolo odmietnuté odvolanie sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava 3 z 10. 4. 2012, sp. zn. 14C 133/2010, ako oneskorene podané podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ OSP.

Sťažovateľ prevzal odvolaním napadnutý rozsudok dňa 17. 5. 2012. Nasledujúcim dňom začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania v zmysle § 204 ods. 1 OSP. Posledným dňom zákonnej lehoty na podanie odvolania bol deň 1. 6. 2012.

Sťažovateľ v posledný deň odvolacej lehoty zaslal Okresnému súdu Bratislava 3, teda súdu, proti ktorého rozhodnutiu odvolanie smerovalo, odvolanie v elektronickej forme elektronickými prostriedkami v zmysle ust. § 42 ods. 1 1. veta OSP.

Súd druhého stupňa dospel k nesprávnemu právnemu záveru, nemajúcemu oporu v zákone, že takéto odvolanie sťažovateľa bolo potrebné doplniť písomne najneskôr do troch dní, pričom tento záver súd druhého stupňa vyvodil z ust. § 42 ods. 1 OSP. ...

Sťažovateľ má za to, že odvolanie podal v súlade s cit. ust. § 42 ods. 1 2. veta OSP, podal ho na vecne príslušnom súde a nemal povinnosť takéto podanie doplniť písomne alebo ústne do zápisnice.

Na základe uvedeného má sťažovateľ za to, že súd druhého stupňa mu nesprávnym právnym posúdením otázky včasnosti podania opravného prostriedku odňal možnosť konať pred súdom, čím porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. ...

Sťažovateľ považuje dotknuté uznesenie za nezákonné a neústavné aj z dôvodu nepreskúmateľnosti, nakoľko súd druhého stupňa jeho právnu úvahu založil na judikáte R 12/1985, pričom uvedený judikát danú otázku nerieši. V odôvodnení dotknutého uznesenia je uvedená právna veta, ktorá však nie je právnou vetou z uvedeného judikátu.

Na uvedenom základe má sťažovateľ za to, že nie je možné preskúmať správnosť právnej úvahy súdu druhého stupňa, nakoľko nie je možné zistiť skutkové a právne okolnosti, za ktorých bol vydaný súdom druhého stupňa uvádzaný judikát R 12/1985, resp. neuvedený judikát, obsahujúci súdom uvedenú právnu vetu. ...

Sťažovateľ má za to, že nepreskúmateľnosťou rozhodnutia spôsobenou nesprávnym uvedením judikátu, na ktorom súd založil jeho právnu úvahu a odôvodnenie rozhodnutia, bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. ...

Sťažovateľ má za to, že súd druhého stupňa nesprávne právne posúdil aj otázku zachovania lehoty podľa ust. § 57 ods. 3 OSP. V zmysle tohto ustanovenia je lehota zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Ako sťažovateľ uviedol v predchádzajúcom bode, sťažovateľ jednak urobil úkon na miestne príslušnom súde v posledný deň lehoty, t.j. v posledný deň lehoty doručil odvolanie v elektronickej forme bez zaručeného elektronického podpisu miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava 3, a jednak sťažovateľ nad rámec jeho zákonných povinností (ako sme odôvodnili v časti I. tejto sťažnosti) odovzdal písomné vyhotovenie odvolania Okresnému súdu Bratislava 1, t. j. orgánu, ktorý má povinnosť takéto podanie doručiť v zmysle § 57 ods. 3 OSP. ...

Na základe uvedeného má sťažovateľ opätovne za to, že súd druhého stupňa vec aj v tejto časti nesprávne právne posúdil a v dôsledku toho porušil právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. ...

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. 10. 2012, sp. zn. 9 Co 261/2012-71, bolo sťažovateľovi doručené 4. 12. 2012. Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu

dovolanie v mesačnej zákonnej lehote a z opatrnosti, vzhľadom na rozdielnu rozhodovaciu prax, sťažovateľ podáva túto ústavnú sťažnosť v zákonnej dvojmesačnej lehote od doručenia uvedeného uznesenia, nevyčkájac rozhodnutia o ním podanom dovolaní.“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Bratislave porušil právo Bc. Ing. P. Ď. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. 10. 2012, sp. zn. 9 Co 261/2012-71.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- EUR, ako aj trovy konania a právneho zastúpenia, a to do troch dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom,

alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 261/2012 a jeho uznesením z 31. októbra 2012.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2

zákonu o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 4. decembra 2012. Sťažnosť bola ústavnému súdu osobne doručená sťažovateľom 6. februára 2013.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľovi nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a že návrh sťažovateľa na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia je viazaný na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tej časti sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2013